Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26831
Copyright: Admont, Benediktinerstift

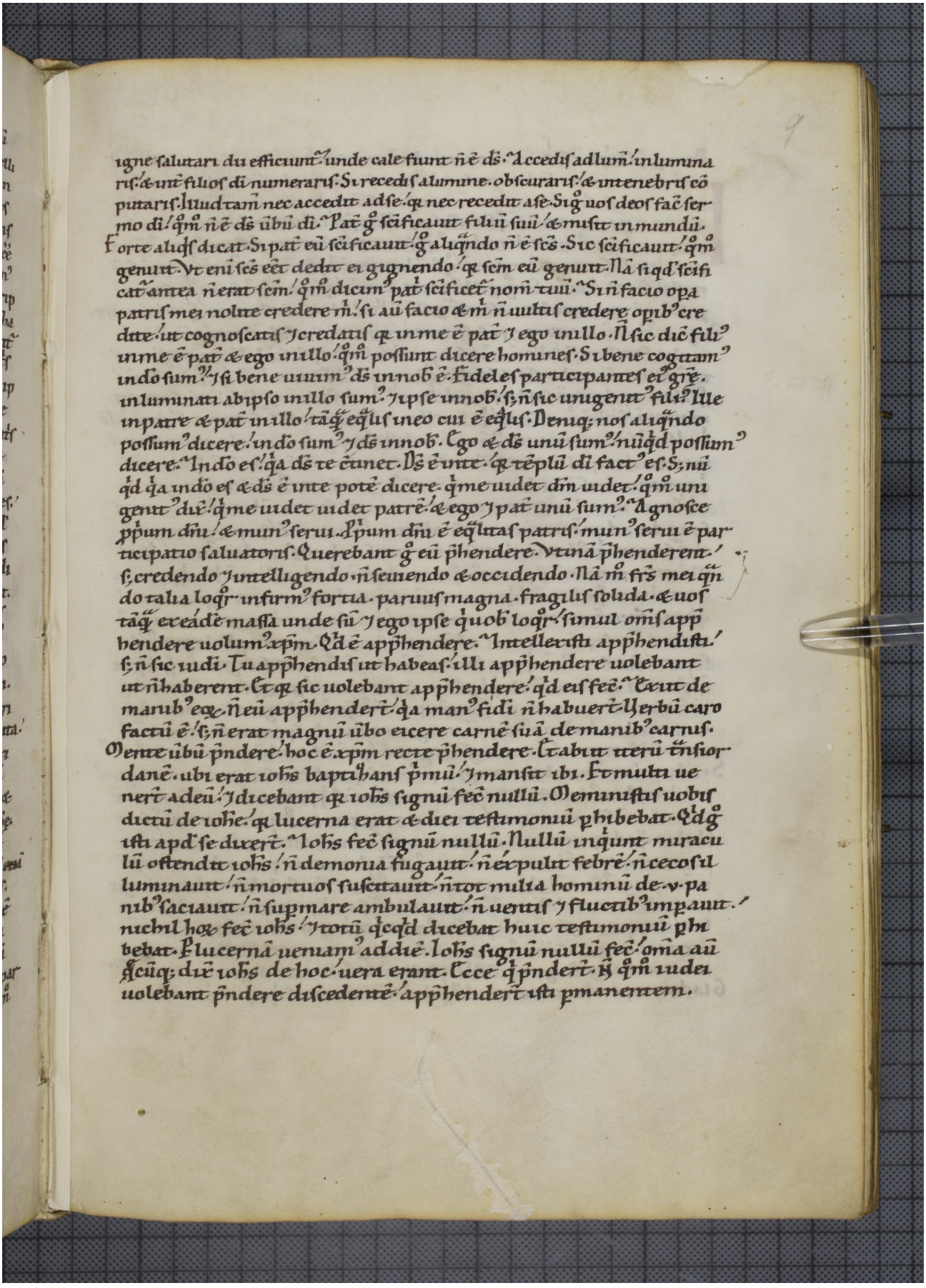

ıgne ſalutari du efficiunt. unde cale fiunt ñ ē dꝰ. Accediſ adlum̄. inlumina
riſ. & unt̄ filioſ di numerariſ. Si recediſ alumine. obſcurariſ. & intenebriſ cō
putariſ. Illud tam̄ nec accedit adſe. q nec recedit aſe. Sig̃ uoſ deoſ fac̄ ſer
mo di. qm̄ ñ ē dꝰ ūbū di. Pat̄ g̃ ſcificauit filiū ſuū. & miſit in mundū.
Forte aliq̃ſ dicat. Si pat̄ eū ſcificauit. g̃ aliq̄ndo ñ ē ſcs. Sic ſcificauit. qm̄
genuit. Vt eni ſcs eēt dedit ei gignendo. q ſem eū genuit. Nā ſiqd ſcifi
cat̄ antea ñ erat ſem. qm̄ dicim̄ pat̄ ſcificet nom̄ tuū. Si ñ facio opa
patriſ mei nolite credere mi. ſi aū facio & mi ñ uultiſ credere. opib̄ cre
dite. ut cognoſcatiſ & credatiſ q unme ē pat̄ & ego in illo. Nſic dic̄ filiꝰ
unme ē pat̄ & ego in illo. qm̄ poſſim̄ dicere homineſ. Si bene cogitam̄
indō ſum. & ſi bene uiuim̄ dꝰ in nob̄ ē. Fideleſ participanteſ eſ gr̄ę.
inluminati ab ipſo in illo ſum̄. & ipſe in nob̄. ſ; ñ ſic unigenit̄ filiꝰ. Ille
in patre & pat̄ in illo. tā q̄ eccl̄uſ in eo cui ē eccl̄uſ. Denic; noſ aliq̄ndo
poſſim̄ dicere. indō ſum̄. & dꝰ in nob̄. Ego & dꝰ unū ſum̄. nūq̄d poſſim̄
dicere. Indō eſ. q̄a dꝰ te ēunet. Dꝰ ē intr̄. q tēplū di fact̄ eſ. S; nū
q̄d q̄a indō eſ & dꝰ ē intr̄ potē dicere. q̄me uidet dñs uidet. qm̄ unī
genit̄ diē. q̄me uidet uidet patrē. & ego & pat̄ unū ſum̄. Agnoſce
ꝓpm̄ dñi. & mun̄ ſeruꝰ. ꝓpm̄ dñi ē eccl̄ia patriſ. mun̄ ſeruꝰ ē par
ticipatio ſaluatoriſ. Querebant g̃ eū p̄hendere. vt nā p̄henderent.
ſ; credendo & intelligendo. ñ ſeuiendo & occidendo. Nā m̄ frs mei q̄n
do talia loq̄r. infirm̄ fortia. paruuſ magna. fragiliſ ſolida. & uoſ
tā q̄ exceā dē maſſa unde ſū & ego ipſe q̄uob̄ loq̄r. ſimul om̄ſ app̄
hendere uolum̄ xp̄m. Qd ē app̄hendere. Intelleciſti app̄hendiſti.
ſ; ñ ſic iudi. Tu app̄hendiſ ut habeaſ. illi app̄hendere uolebant
ut ñ haberent. Et q ſic uolebant app̄hendere. q̄d eiſ fec̄. Ceciderunt de
manib̄ eoꝝ. ñ eū app̄hendert. q̄a man̄ fidi ñ habuert. & verbū caro
factū ē. ſ; ñ erat magnū ūbo eicere carnē ſuā. de manib̄ carnis.
Dente ūbū p̄ndere. hoc ē xp̄m recte p̄hendere. Et habuit terū tēſior
danē. ubi erat iōh̄s baptiſans p̄mū. & manſit ibi. Et multi ue
nert adeū. & dicebant q iōh̄s ſignū fec̄ nullū. Deminuſtiſ uobiſ
dictū de iohe. q lucerna erat & diei teſtimoniū p̄hibebat. Qd g̃
iſti apd̄ ſe ducert. Iōh̄s fec̄ ſignū nullū. Nullū inq̄unt miracu
lū oſtendit iōh̄s. ñ demonia fugauit. ñ expulit febrē. ñ cecoſu
luminauit. ñ mortuoſ ſuſcitauit. ñ tot multa hominū de .v. pa
nib̄ ſaciauit. ñ ſup mare ambulauit. ñ uentiſ & fluctib̄ imp̄auit.
nichil hoc fec̄ iōh̄s. & totū q̄ q̄d ducebat huic teſtimoniū p̄hi
bebat. Et lucernā uenia m̄ addit̄. Iōh̄s ſignū nullū fec̄. oīa aū
& ſcūq; dixit iōh̄s de hoc. uera erant. Ecce q ꝓndert. & q̄m uidei
uolebant p̄ndere diſcedentē. app̄hendert iſti p̄manentem.